

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Έκταξη συνδρομή προπλ. φρ. 5. Διά τὸ ἔξωτ. 5,50 μετὰ τοῦ Παραποσίου.

ΕΤΟΣ ΙΔ'.—'Εν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1892.—'Αριθ. 6

ΑΝΑΔΕΚΤΑ ΥΓΙΕΙΝΑ ΘΥΜΑΡΗ

Οἱ χολερικήσ κρίσεως ὑπόκεινται εἰς νόσον ἐν καιρῷ θέ-
ραι, ἢ τὸν ἐπικρατῶσι βόρειοι θύεροι μετὰ θερμότητος.

Βοιωτικὴ κρίσις, λέγεται ὅταν τὸ μὲν σῶμα ᾖ ἀνεπτυγ-
μένον, τὸ δὲ πνεῦμα νοθρόν. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐλήφθη ἐκ τῆς τῶν
ἀρχαίων βοιωτῶν σωματικῆς διαθέσεως, οἵτινες εἶσαν εὐρωστοὶ
τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀμβλεῖς τὸν νοῦν καὶ νοθροὶ, ἐν ταῦτοις ἡ Βοιω-
τικὴ τὸ πάλαι παρήγαγε καὶ ἄνδρας τὰ μέλα ἐπισήμους. Τὴν
Ἐπαμεινώνδαν, ὅστις ἐδόξεσε τοὺς Θηβαίους κατὰ τοὺς ἔμφυ-
λους πολέμους μετὰ τὸν Θηβαίων καὶ Σπαρτιατῶν τὸν μέγαν
ποιητὴν Πίνδαρον, τὸν σοφὸν Πλούταρχον κλπ. Καὶ ἐν τοῖς ἡ-
ρωϊκοῖς χρόνοις αἱ Θῆβαι παρέσχον ἐπίσημα γεγονότα. Ἴδῃ οἱ
ἐν Θῆβαι δεικνύονται ἀριλομαθεῖς, διότι μόνον ἐν Θῆβαι ὁ
Φοῖβος δὲν παρίσταται.

Οἱ ἄνδρες ὑποφέρουσι δεινότερον ἐκ τῶν φλογώσεων παρὰ αἱ
γυναῖκες. Περιπίπτουσι συχνότερον εἰς τῆς ἡπικτικῆς νόσουσ, εἰς
τὴν ἀρθρίτιδα καὶ λιθῆσιν, ἢ τῆς εἰνε δεινότερα εἰς τὸν ἄνδρα παρὰ
εἰς τὴν γυναῖκα ἕνεκεν τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς τῆς οὐρήθρας,
ἢ τῆς εἰς μὲν τῆς γυναικῆς εἰνε βραχέα καὶ εὐρύτερα. Πυνὴ 58
ἐτῶν ἀπέβαλε αὐτομάτως διὰ τῆς οὐρήθρας λίθον βάρους 25 δρα-

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1892

μιων. Διὰ τούτου καὶ τ' ἀφροδίσια πάθη εἰσι δεινότερα εἰς τοὺς ἀνδρας.

Αἱ γυναῖκες ὑπόκεινται συχνότερα εἰς τὴν φθίβην, τὸν καρκίνον, τὸ τέταννον, τὸν ὕδρωπα καὶ εἰς τὸ ἐρυσίπελας.

Οὐδὲν γινόμενον ὑπὲρ τὸ δέον ὑγιεινὸν ἐστὶ· διότι αἱ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς δυνάμεις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος.

• Οὐ πλῆσμονή, οὐ πείνας, οὔτε ἄλλο πολὺ εἶναι ἀγαθόν, τὸ ὅποιον γίνεταί ὑπὲρ φύσιν.

Οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύπτου γραφεὶ ἐπὶ στήλης κατάρας κατὰ τοῦ βασιλέως Μεινίου· διότι πρῶτος οὗτος ἀπήλλαξεν αὐτοὺς τῆς ἀπλοῦτος, καὶ ἀχρημάτου, καὶ λιτῆς διαίτης. Λέγεται δὲ Τεχνάτος, ὁ Πουχόρεως πατήρ, στρατιῶν ἐπ' ἀραβίας, καὶ τῆς ἀποσκηνῆς βραδυνούσης, ἠδέως τῶ προστιχόντι σιτίῳ χρησάμενος, εἶτα κοιμηθεὶς βαθὺν ὕπνον ἐπὶ στιβάδῳ, ἀσπασσασθαι τὴν εὐτέλειαν· ἐκ δὲ τούτου καταράσασθαι τῶ Μεινίῳ, καὶ τῶν ἱερέων ἐπικινεσάντων, στήλιτεῦσαι τὴν κατάραν.

(Πλουτ. Ἰσ. Οπ. 8).

Ἀπόφυγε τὴν ἀκριβῆ διαίταν καὶ τὴν μεγίστην τάξιν
Τὸ μετριάζειν τὰς τροφὰς καὶ τὸ κοπιᾶζειν περισσότερο εἶναι ὑγιεινόν.

Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει (πρ. Α, Β.) ὅτι γίνεται νόσος ἢ ἐνεκεν ὑπερβολῆς τροφῶν ἢ ἐνεκεν μὴ προσήκοντος κόπου. Τὸ δὲ κυριώτερον αἷτιον τῆς νόσου εἶναι ἡ ὑπερβολὴ τῆς τροφῆς, καὶ ἡ ὑπαρξίς ἐν τῷ σώματι πλήθους περιττωμάτων. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης παρήχθη τὸ σύστημα τοῦ θεραπεύειν διὰ καθαρῶν.

Μὴ ποιεῖ οὐδὲν ἄνευ ἀνάγκης, ὅθεν ὅστις δὲν ὀργᾷ, δὲν πρέπει νὰ ἐμῆ ἄνευ διαθέσεως πρὸς ἔμετον. οὔτε οὐρεῖν ἄνευ διαθέσεως πρὸς ταῦτα, οὔτε νὰ πτερνύσεται, οὔτε ν' ἀφήνη φύσιν, οὔτε νὰ τρώγῃ οὔτε νὰ πίνῃ ἄνευ ὀρέξεως, οὔτε ἀφροδιᾶζεσθαι.

Ὁ ὑπὸ τοῦ κτηνώδους ἔρωτος κυριευόμενος καλεῖται ὄβρι-
στικῶς **γυναικιμανής**, ἢ **γυναικιανής**, ὁ δὲ Ὅμηρος κα-
λεῖ τὸν τοιοῦτον καὶ **ἡπεροπευτὴν** (ἀπαταιδιῶνα)

• Δίσπαρε, εἶδος ἀριστε, γυναικιμανὲς ἡπεροπευτά.

(Ὅμ. Ἰλ. Γ. 39.)

διότι ὁ ἀνὴρ παραπαίθει τὸ θῆλυ διὰ θεραπεύσεων καὶ διαφόρων ὑποσχέσεων. Τοῦτο δὲ μὴ προνοοῦν κελῶς ἐνδίδει. Διὰ τούτου ἡ

ῥοαὶ ἔδωκεν εἰς τὸ θῆλυ τὸ μὴ εὐχερῶς ἐνδίδειν, καὶ εὐθύνεται τὸ θῆλυ μᾶλλον τοῦ ἀρρενοῦ, ὅστις φύσει εἶναι ἀπαιτητικὸς καὶ ἐπιθετικὸς εἰς τὸ θῆλυ· τούτο παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ ζῶα.

Τούτων ἐνεκεν ἡ μοιχὸς ὤρχεα Ἰσλένη τοῦ Μενελάου, χάριν εἰς ἵστας ἐγένετο ἡ μεγάλη ἐκαίνη ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν Τρώων καλεῖ ἐκυτὴν **Ἑκύνωπειν** (σχυλοπρόσωπον).
• Διὴ αὐτ' ἐμὸς ἴσακα κυνώπειδος, εἰ ποτ' ἔην γε.

(Ἰλ. Γ. 180).

Οἱ δὲ νόμοι εὐλόγως τιμωροῦσι μᾶλλον τὸν μοιχὸν παρὰ τὴν γυναῖκα, ἥτις ὑπὸ τῆς κοινωνίας στιγματίζεται περισσότερο τοῦ ἀνδρός.

Θαριεῖται γίνονται κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἦθος οἱ κατεχόμε-
νοι ὑπὸ μεγάλου ψύχους ἢ μεγάλου καύματος.

Ὅταν ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχη πολλοὺς ἀτμούς ὕδατος, ἢ ἦναι δ-
ημιώδης, ἢ φλόξ τῶν φωτῶν (λίχμων) κλπ. δὲν φωτίζει κελῶς,
ὡς ἡ ἀνάγνωσις τῶν γραμμῶν γίνεται εὐκρινής.

ΠΕΡΙ ΧΑΙΛΑΡΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Ἀνέκλεον ἐπικρατεῖ ὅτι τὰ χλιαρὰ λουτρὰ βαθμῶν + 26 ρεω-
μῶν ἢ 312 εκατοβάθμου συντελοῦσι πρὸς ζωπύρωσιν τῆς ζω-
τικῆς δυνάμειος καὶ πρὸς μακροβιότητα διὰ τῶν λουτρῶν τούτων καὶ μάλιστα τῶν μεταλλικῶν λεγόμενων, τὰ ὅποια ἐμπειροῦσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον θεῖον, οἱ σκληροθυμέντες ἱστοὶ καὶ μῦς ἐκ τῆς ηλικίας, ἢ ρευματισμοῦ, κελῶστανται μελακοὶ, εὐκλμπτό-
ται καὶ τὸ σῶμα καθίσταται εὐεκτικώτερον.

Ἀπεδείχθη πειραματικῶς ὅτι, ἐάν τι μὲν ἐν τοιοῦτῳ λου-
τρῷ μίαν ὥραν, τὸ σῶμα ἀπορροᾷ διὰ τῶν ἀπορροφητικῶν πό-
ρων ποίπου μίαν ὀκτὼ ὕγραυ. Ἡ λειτουργία τοῦ σώματος προῦνα-
ται, ἢ δὲ ἀναπνοὴ καὶ ὁ πριγμοσ γίνονται βραδύτερα.

Γνωστὸν ἔστω ὅτι τὸ θεῖον μαλακῶνει καὶ εὐκλμπτοῦ ποιεῖ
τοὺς σκληρηκτάτας μῦς, διότι διαλύει τὰ ἐν ταῖς ἱστοῖς γεώδη καὶ
πυκνοποιᾷ μόρια· διὰ τούτου ἀφελούσι τὰ θειοῦχα μεταλλικὰ
χλιαρὰ λουτρὰ εἰς τοὺς ἀσθρητάς, εἰς τοὺς ρευματισμοὺς, (μυκλ-
γίαις καὶ νευραλγίαις).

— Τὸ ἄρτι λήξαν συνέδριον ἐν Περσισίσις περὶ τῆς Θεραπείας τῆς
φθίσεως κατόπιν πολλῶν συζητήσεων ἀπερήνατο ὅτι εἰσέτι δὲν
ἐβλήθη τὸ ἀσφαλὲς φάρμακον τῆς νόσου ταύτης· δύνανται ὁμοῦς
ἵνατι νὰ ὠφελήσῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κρεῖζωτον καὶ ὁ χλω-

ριούχος ψευδάργυρος, χρώμενος δι' υποδορίων ἐνέσεων ὀφείλει ἡ θαλάσσιος ἀήρ, καὶ συνιστᾷ τὴν διαμονὴν τῶν φθισικῶν εἰς παρλιούς κατοικίας.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

■ Κεφάλαιον φουσκωνίας.

■ **Φουσκωνία** καλεῖται ἡ μεγάλη ἐξόγκωσις τῆς κοιλίας ἐκ μεγάλου ποσού συσσωρεύσεως πάχους ὑπὸ τὸ δέρμα καὶ ἐντὸς τῆς κοιλίας· κοινῶς καλοῦνται οἱ οὕτω πάσχοντες **πρυσκοκοίλοι**, **φύσκωνες**.

Ἡ φουσκωνία εἶναι ἐπαχθὲς πάθος καὶ δυσθεράπευτον. Πνὲς μετεχειρίσθησαν τὴν ἠλεκτρισμὸν διαφόροις τρόποις. Ἐν γένει τὰ δύο ἠλεκτρικὰ ρεύματα διερχόμενα διὰ τῶν περιῶν τῆς κοιλίας ἐπιήνεγον Θεραπείαν.

Αἱ **μαλαξίαι** τῆς κοιλίας διὰ τῶν χειρῶν ἐλαττοῦσι μεγάλως τὸ πάχος γινόμενα καθ' ἐκάστην. Αἱ ἐπαλοιφαὶ καθ' ἐκάστην διὰ βάμματος πατρικίης, ἔχοντος ποσόν τι ἰωδίου, Θεραπεύουσι. Ἰδοὺ ἐν διήγημα Θεραπείας τοῦ τοιοῦτου πάθους. Γυνὴ 49 ἐτῶν μήτηρ τριῶν τέκνων πρὶ τριῶν ἐτῶν ὑπέφερεν ἀπὸ πόνου ἐπὶ τῆς χώρας τῶν νεφρῶν, ἐνθα ταυτοχρόνως ἀνεφάνη ἐξόγκωμά τι, ὅπερ κατ' ὀλίγον ἐπηύξησε τοσοῦτον, ὥστε κατέβαινε ὡς μαστὸς πρὸς τὰ κάτω· τοιοῦτο ὑπέρχε καὶ ἐπὶ τῶν ὀμοπλατῶν καὶ ἐπὶ τῶν μασχαλῶν. Ταυτοχρόνως ἡ κοιλία τῆς ἐξογκώθη ἐκ πάχους τόσον πολὺ, ὥστε δὲν ἠδύνατο ἡ γυνὴ οὔτε νὰ σκύψῃ οὔτε νὰ περπατήσῃ εὐκόλως. Ὁ ἐπισκεφθεὶς ταύτην ἰατρός διόρισε πρὸς Θεραπείαν νὰ πίνῃ ἀπὸ 20 στάγματα βάμματος ἰωδίου καθ' ἐκάστην ἡμέραν αὐτῶ μετὰ παρελεύσειν δύο μηνῶν ἡ γυνὴ ἐπανήλθιν εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν, ἀπωλέασα τὸ ὑπέμετρον πάχος. Τὸ ἀξιὸν παρατηρήσεως εἶνε ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη πρὶν ὑποφέρειν ἐκ τῆς πολυπυχίας ταύτης, δὲν ὠρέγετο πολὺ τὸ κρέας· ὅταν ὑπέφερε τὸ ὠρέγετο· ἀμα δὲ ἀπηλλάχθη πάλιν ἐπανήλθιν εἰς τὰς πρότερον ὀρέξεις τῆς.

Ἐν τῇ φουσκωνίᾳ τὸ πάχος συσσωρεύεται ὑπὸ τὸ δέρμα, καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ· καὶ ἐπὶ τέλους περὶ τὴν καρδίαν.

Γίνεται ἐκ βρώσεως ὕλης συνισταμένης ἐξ ἀνθρακος καὶ ὕδρογόνου ὡς ἐκ λιπώματος, πάχους, λίπους, ἀμυλώδους τροφῆς καὶ ἐκ τῆς πόσεως πολλοῦ ὕδατος, ἢ ὑγρῶν, ἐκ τῆς ρακηπισίας, ἐκ τῆς πολυφαγίας, ἐκ τῆς πόσεως αἰνοπνευμάτων καὶ ἰδίως ζύθου.

Θεραπεία.— Ὁφελούσι τὰδε: κινήσεις σωματικῆς, σωματικῆς μετρία· διότι ἡ μεγάλη βλάπτει τὴν καρδίαν, χορὰς, ἀνηφορικὴ καὶ περίπατοι, πίσεις κοιλίας ἐν ὕπνῳ διὰ παραθέσεως προσκεφάλου, τριπλῆ κρεατῶδης, ὕπνος μέτριος, ἐγερσις πρωϊνὴ, πόσις ὕδατος εὐλγῆ, ἀποχὴ αἰνοπνευμάτων, τρώγε ὅταν πεινᾷς καὶ ἔχει πλεόν τοῦ δέοντος. Ἐν τῇ φουσκωνίᾳ ἡ δύναμις τῶν μυῶν ἐλαττοῦται, διότι οἱ μῦς καθίστανται μαλακοί, ὀφελούσι προσέτι τ' ἀλατῶδη καθαριστικά, ἢ ἀλλαγὴν διαίτης, ἢ ἐλάττωσις τροφῆς, ἢ πρωϊνὴ ἐγερσις.

Ὁ Πλούταρχος λέγει ὅτι ἡ φουσκωνία Θεραπεύεται, ἐὰν ἐπαλειφθῆται ἡ κοιλία διὰ τῆς δρόσου, ἣτις συλλέγεται τὴν πρωΐαν ἐπὶ μαλλίνων πόκων.

Ἐν συνόλῳ εἰπεῖν, ὁ πάσχων ἐκ ταύτης δέον ὅπως διαιτῶται ἐν κατοικίᾳ καλῶς ἀεριζομένη, καὶ ὑπνώττη ἐν θαλάμῳ εὐρυτάτῳ· διότι ἐὰν ὁ ἀήρ μὴ ἀνανεῶται, καὶ ἔχη ἀνθρακικὸν ὀξύ ἀφθονῶν, τοῦτο παρέχει εἰς τὸν διοργανισμὸν τὸν ἀνθρακα, ὅστις εἶνε ἐν τῶν συστατικῶν τοῦ πάχους, καὶ οὕτως ἐπαυξάνει τὸ πάχος τοῦ σώματος· ὅθεν καὶ ὁ ἀήρ τοῦ θαλάμου ἔστω συνεχῶς ἀνανεούμενος. Ἐκ τοῦτο γίνηται, δέον ὅπως θύραι καὶ παραθύρα τοῦ θαλάμου ὡς ἀντιθέτως καὶ ἀπέναντι κείμενα ἵνα ἀποτελήται βρῆμα ἀέρος. Ἡ τοιαύτη ἀνανέωσις τοῦ ἀέρος δέον ὅπως ὑπάρχῃ καὶ εἰς πάντα ἄλλον θάλαμον διαμονῆς, ὡς ἐκ γραφείου κλπ.

Πρὸς τὴν φουσκωνίαν συντελεῖ καὶ ἡ ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαιρῆς· ἐν ταύτῃ τὸ δέρμα χαλαροῦται ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὸ δέρμα πιμωδῆδες ἱστοί, οἵτινες ὑποκαλύπτουσι τοῦτο, συμπληρούμενοι ἀέρος. Διὰ τοῦτο οἱ ὄρτυγες ἐν καιρῷ ὁμίχλης παχύνονται καὶ καθίστανται δυσκίνητοι. Οὕτως καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν ὑγρασίᾳ καθίστανται κακῶς· τὸ σῶμα ἐξογκοῦται καὶ οἱ δάκτυλοι δύσκαμπτοι γίνονται. Διαλύονται ταῦτα διὰ τῆς κινήσεως καὶ γυμνάσεως τοῦ σώματος.

Ὅθεν ὁ παχὺς δέον ὅπως ἀποφεύγῃ τὴν διαμονὴν ἐν ὑγρασίᾳ, ἐπὶ ὄχθης ποταμοῦ, ἢ ἐπὶ βυζάνων. Οὔτε περιδιαβάσειν τὸ ἱσπῆρας, οὔτε μεταξὺ ὁμίχλης διαμένειν, οὔτε κατοικεῖν ἐν γένει εἶπεν ἐν ὑγρᾷ ἀτμοσφαιρᾷ, οὔτε ἐν ὑπογείῳ ἢ ἰσογείῳ.

Τὰ χλιαρὰ λουτρά καὶ τὰ πολὺ διαρκῆ συντελοῦσι πρὸς τὴν φουσκωνίαν· διότι ἡ ὑγρασία ἐξογκώνει τὸ δέρμα ὡς καὶ ἡ ὑγρὰ θερμότης· διὰ τοῦτο μετὰ λουτρῶν διασκεῖσαν καιρὸν τινα τὸ δέρμα καὶ τὰ δάκτυλα βρετιδοῦνται· τὸ δὲ ὑπὸ τὸ δέρμα πάχος

εὐρίσκον ἐν τῇ χλωρίσει τοῦ φαρμάκου διάστημα εὐρίσκον ἐπιπέσει καὶ συμπληροῦ τὰ κενά. Τοῦτο γίνεται διότι τὸ δέμα ἐν τῇ χλωρῇ λουτρῇ ἀπορροφᾷ ὕδωρ, οὐπερ μέρος μὲν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν, μέρος δὲ μένει εἰς τὰ λυμφατικὰ ἄγγεια καὶ εἰς τοὺς ἰστούς τοῦ πάχους· ἐκ τῶν συστατικῶν τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ θυρακός, ὅνπερ ἔχει τὸ φλεβικὸν αἷμα, σχηματίζεται ταχέως πάχος ἐν τῇ κυφελώδη ἰστίᾳ, διότι τὸ τοῦ ἀνθρώπου πάχος ἀποτελεῖται χημικῶς ἐξ ἀθρακός, ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου.

Κατὰ τῆς φυσικῆς ὁρατοῦσι μεγάλως τὰ ἐνεργητικὰ γυμνάσια· διὰ τοῦτο πᾶς ὁ διατεθειμένος πρὸς φυσικὴν μὴ παιδὸν σωματικῆς, περιπέτους κλπ. οὐ μόνον καθίσταται φυσικῶν, ἀλλὰ καὶ θῆλον τοιοῦτος γίνεται. Ὁ ἠλεκτροισμὸς τῶν μυῶν, ἰσχυρῆς τούτους, καὶ ἀποδιώκει τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ περίεσσομαρνούμενον πάχος, παράγει ὅ,τι καὶ τὰ ἐνεργητικὰ γυμνάσια. Εἰς τῶν ἐξοχούτων μεγάλως ἡ κοιλία, καὶ τοιοῦτοί εἰσι οἱ κυρίως καλούμενοι φ ὁ σ κ ω ε ς· εἰς τούτους ὀφείλει ἡ ζώνη, ἥτις ἐμπι-διζει τὴν διαστολὴν τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς· διότι ἡ διαστολὴ αὐτῆ παράγει τόπον πρὸς συσσώρευσιν πάχους. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι καὶ συνεχῆς ἐστὶ ἐν τριβῇ τῆς κοιλίας καταρροὴς τὸ πάχος αὐτῆς· ἐν ᾧ εἰς τὸ ἄλλο σῶμα γινόμενα αὐξοῦσι ταῦτα. Ἡ παλυτοσις ὕδατος αὐξοῖ τὴν φυσικὴν, ἀσάτους καὶ ἡ πύσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν καὶ ἡ βροδισίς τοῦ πάχους· διὰ πάντα ταῦτα παρέχουσι χημικῶς τὰ συστατικὰ τοῦ πάχους.

Μήτε τὰ καθαρτικὰ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενα, μήτε τὸ ὄξος καὶ τὰ ἄξινα ποτά, μήτε τὸ λωδοῦχον ποτάσιον συντελοῦσι κατὰ τῆς φυσικῆς. Ἡ μὲν συνεχῆς χρῆσις τῶν καθαρτικῶν διεπιβίβει τὴν γαστροεντερικὴν σωλήνα, καὶ ἐπιφέρει ἄλλας νόσους, τὰ δὲ ὄξινα ἐπιφέρουσι μακρασμούς, φθίσεις, καὶ τὰ παρὰ μωκ· τὸ λωδοῦχον ποτάσιον ἐπιφέρει ἀτροσίαν εἰς τοὺς ἄδινους, καὶ καιρίως βλάβης ἰδίως εἰς τοὺς μαστούς, καὶ εἰς τοὺς διδύμους κλπ.

Χημικὴ κατὰ τῆς φυσικῆς.

Μετρίως τρώγε, πίνε, καὶ καθέως τὴν νόστα. Ποδὸ μὴ ἀναπαύεσαι, καὶ πάντοτε γυμνάζου, κινούμενος σωματικῶς πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν. Πύρρος ἔστω ὁ ἄλλαμος διαμονῆς καὶ ὕπνου, εὐήλιος εὐάερτος καὶ ἄνευ ὑγρασίας· λουτρὰ θερμὰ ἢ χλωρὰ οὐδέποτε μὴ ποίει.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Ἐν γένει εἰπεῖν πᾶν φάρμακον ἐνεργεῖ πάντοτε εἰδικώτερον πρὸς τι. Διὰ τοῦτο ὁ ἰατρός πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν εἰδικωτέραν ἐνέργειαν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ποίων δόσιν, τότε ἡ θεραπεία γίνεται ἀσφαλεστέρα καὶ ταχύτερα.

ΠΕΡΙ ΘΕΪΚΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ ΙΔΙΩΣ

Αὐξάνουσι τὴν ἐνέργειαν τῆς θ. κινίνης μικρὰ δόσις ὀπίου, ἡ ἕκκη μορφίνη καὶ μικρὰ δόσις οἰνοπνεύματος κλπ.

Ἐλαττοῦσι τὴν ἐνέργειαν τῆς θ. κινίνης τὸ ὕδωρ τῶν διαφοροκράσων, ἡ φλεβοτομία, ἄπερ καὶ ἀντίδοτά εἰσι· ὡσαύτως τὸ Ἰωδίον, τὸ Ἰδρωδιζάν κάλι, κλπ.

Ἡ θ. κινίνη ἀπορροφᾶται τάχιστα ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχοντι στομάχῳ· ἐν δούτῃ ὑπὸ μεγάλην δόσιν, εὐρίσκεται τὸ περιπλέον ποσὸν ἐν τοῖς οὔροις. Ἐντός 15 δευτέρων λεπτῶν ὥρας γνωρίζεται τοῦτο, ἐν ἐν τοῖς οὔροις ἐπιχυθῆ διάλυσις Ἰωδοῦχου καλίου μετὰ ὑπερροῦντος Ἰωδίου. Ὁ Πιρρὸς ἀπέδειξεν πειραματικῶς ὅτι ἐντός ἐνός λεπτοῦ ὥρας ἐλαττοῦται ὁ ὄγκος τοῦ σπληνός· καὶ ὁ ἴσπος διαγνωσεται δι' ἐπιρροῦσιν καὶ διὰ τοῦ δερμογραφικῶ χρωστήρος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΡΩΣΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΗΥΡΑΛ

Πρὸς διαγραφὴν τοῦ σχήματος τοῦ σπληνός καὶ παντὸς ἄλλου ὀργάνου μετεχειρίζοντο τὴν μελάνην, ἢ τὴν νιτρικὸν ἄργυρον (nitras argenti), ἀμφοτέρων ὄντων ἀνεπιτηδεῶν μὲν διότι ἐξηλείφοντο εὐκόλως, τὸ δὲ διότι παρεῖχον ἐλακώσεις τοῦ δέματος· ἐπροτάθη πολλάκις ἡ εὔρεσις μέσου διαγραφῆς ἐπιτηδεῶν, ὥστε οὔτε εὐκόλως νὰ ἐξεκλείφονται αἱ διαγραφόμεναι γραμμαί, οὔτε ἐλακώσεις νὰ γίνωνται· καὶ πολλοὶ ἰατροὶ ἐνησχολήθησαν κατὰ καιροῦς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοιοῦτου μέσου· ἀλλὰ ἀπάντων αἱ πείραι ἀπέβησαν μάταιαι· πρὸς τοιαύτην ἀναζήτησιν ἐνησχοληθεὶς ἐπίτευχεν κατασκευὴν, ἐκπληροῦσαν ἐντελῶς τὴν σκοπὸν κατασκευάσας μίγμα στερεόν, δι' αὐ γίνονται χρωστήρες, ὅστινες καθυποβλήθεντες εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἰατρικῆς τὸ 1844, ἐνεκρίθησαν ὡς εὐφρέστατοι πρὸς τὴν σκοπὸν, καὶ ἡ κατα-

πνευή των ἐδημοσιεύθη παρ' ὄλων τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἰατρικῆς· ἡ κατασκευὴ τῶν χρωστῆρων τούτων, τοὺς ὁποίους ἐκάλεισε **Δερμογραφικῶς** (Croyons Dermographiques) εἶνε ἢ ἐξῆς.

Α. Κολοφονίας διαφανοῦς	μέρη	15
στεαρόνης	"	12
κηροῦ λευκοῦ	"	6
στεάτης προβάτου	"	1
λιγνύος (noir de fumée)	"	1

ἀντηξὸν τὰς τέσσαρας πρώτας ὕλας ἀνακινῶν ταύτας διὰ σπάθης μέχρις ἐντελοῦς συνενώσεως· μετὰ ταῦτα πρόσθεε ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν λιγνύαν, ἀνακινῶν ὡσαύτως τὸ μίγμα μέχρι οὐ τὰ πάντα καλῶς ἐνωθῶσιν. Ἔπειτα θερμοῦ ὕδατος, ἐγχύσου ἐν τύποις ἵνα σχηματισθῶσι κύλινδροι, τοὺς ὁποίους καταξήνας χρῶ.

ΣΗΜ. Τὸ ποσὸν τοῦ στέατος εἴν ἢ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους πολὺ ψυχρὰ ἐπιούση ὀλίγον, εἴν δὲ πολὺ θερμὴ ἐλάττωσον. Περὶ τοῦ δερμογραφικῶς τούτου χρωστῆρος ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ ρ γ α υ ο τ ο π ί α λέγον κατ' ἐξειδικίως ὁ ἐν Παρισίαις καθηγητῆς τῆς νοτολογίας **Παρμεζ** ἐν τῷ 5 τόμῳ σελ. 43 τῆς ἐκτατάμου παθολογίας αὐτοῦ.

Ἐν γένει λοιπὸν ἡ θεϊκὴ κίνησις δίδεται ὑπὸ δόσει ἐκ 5 μέχρι 30 κόκκ. διὰ μίξος ἢ ὑποδιηρημένη εἰς δύοσις λαμβανόμενας ἀνὰ ἐκάστην ἡμέσιαν ὥραν, ἢ χρῆσις πρέπει νὰ ἐξακολουθῆσῃ πολλὰς ἡμέρας μετὰ τὴν παύσιν τοῦ πυρετοῦ καὶ διὰ μὲν τοὺς ἡμερουσίους πυρετοῦς ἢ χρῆσις πρέπει νὰ ἐξακολουθῆ 8 ἢ 9 μέρας μετὰ τὴν ἔκσιν τούτων, διὰ δὲ τοὺς τριταίους 15 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς τεταρταίους, τρεῖς ἐβδομάδας· ἢ δὲ δόσις ν' ἀγῆ ἐλαττωμένη, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἰδιοσυγκρασία συνηθίζει εἰς τὰς μεγάλας δόσις, ἔπεται ὅτι οὕτως ἢ δόσις δὲν θέλει παρῆγει ἐπίσημον ἀποτέλεσμα· διὸ πολλοὶ ἀκολουθοῦν τὴν τοῦ Σουδινῆ μέθοδον, περὶ ἧς ἐλέχθη προηγουμένως.

Ὅσασις ἡμῶς ὑπάρχει εἰς τὸν ἀσθενῆ διάρροια, ἢ κωλικόσπον, ἢ θ. κίνησις πρέπει νὰ ἐνοῦται μετὰ ποσοῦ τίνος ὀπίου· εἴν δὲ ὁ πόνος εἶνε παιδίον, ἢ γυνὴ εὐκρίσθητος καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸ ἱατρικόν, διότι εἶνε λίαν πικρὸν. πρέπει τούτο νὰ ἐνοῦται μετὰ ὀλίγου ἐλαίου ἀνίσου (γλυκανίσου) τὸ ὅσαον ἔχει τὴν βαρυστῆν ἰδιότητα νὰ τροποποιῆ τὴν πικρὰν γαστρίαν· τὴν αὐτὴν ἰδιότητα ἔχει καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χάρτου.

ΥΔΡΟΠΙΚΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΣΑΡΚΑ

Ἡ ὑδροπικία αὕτη συμβαίνει ἐνίοτε μετὰ τὸν διαλείποντα πυρετόν. Ἀγνοεῖται πῶς ἐπέρχεται· διότι εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν προέρχεται ἐνεκὸν φλογώσεως τινός· ἀλλὰ μᾶλλον φαίνεται ὅτι γίνεται ἐνεκὰ χαλαρώσεως τῶν ἀγγείων, ἢ ὑδροπικία αὕτη ἔχεται σχεδὸν πάντοτε διὰ τῆς θεϊκ. κίνησις.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.

Ἑβδομάδας

Ὁ χρόνος τῶν ἐβδομάδων εἰσῆχθη παρ' Ἑβραίοις πρὸς ἀνάμνησιν τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Ταύτην ἔκπαλαι εἶχον παραδεχθῆ καὶ πολλοὶ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν τῶν Ἑλλήνων, αἵτινες τὸν μῆνα διήρουν εἰς δεκάδας, καὶ τὴν δεκάτην εἶχον ἀργίαν. Οἱ Ρωμαῖοι εἶχον ἰδίαν διαίρεσιν καλεῖσθαι **Ἰνδίωνας καὶ Ἑβδομάδας**.

Ἀφ' οὗ παρ' αὐτοῖς εἰσῆχθη ἡ ἑβδομάς, παρέλαβον καὶ τὴν ἑνοσίαν τῶν ἡμερῶν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, αἵτινες ὠνόμαζον ἐκάστην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἐκ τοῦ ὀνόματος ἑνὸς τῶν ἐπτὰ πλανητῶν τῶν τότε γνωστῶν, αἵτινες ἐκαλοῦντο Ἄρης, Σελήνη, Ἐρμῆς, Ἀφροδίτη, Ἥλιος (διότι καὶ ὁ Ἥλιος τότε ἔθεωρεῖτο ὡς πλανήτης), Ζεὺς καὶ Κρόνος.

Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐκαλεῖτο Ἥλιος. ἦτις εἶνε ἢ παρ' ἡμῶν Κυριακὴ. Παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς καὶ Γερμανοῖς διατηρεῖ εἰσέτι τὸ ἀρχικὸν ὄνομα **sunday, sonntag**. Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐκαλεῖτο σελήνη **lunae dies**, ἐξ οὗ τ' ὄνομα **lunedì, lundi, lunes**, Ἡ ἐπομένη ἐλέγετο Ἄρης, **martos dies, manday, montag-merdi, mertos, mardi**. Ἡ ἐπομένη ἡμέρα ἐκαλεῖτο Ἐρμῆς, **mercurii dies, mercoladio, mercoledì, mercoles**. Ἡ ἐπομένη Ζεὺς, **jovis dies giouvedì, jeudi, jueves**. Ἡ ἄλλη Ἀφροδίτη, **venereis dies, venordi, veneradio**. Ἡ ἀκόλουθος Κρόνος.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ὀνομάτων ἔχουσι καὶ αἱ Ἰνδοί. Παρ' ἡμῶν εἰσῆχθη ἡ ἑβδομάς κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα μ. Χ. ἐκλήθη δὲ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος **Κυριακὴ dies dominica**, διότι ἀφιέρωσαν ταύτην εἰς τὸν θεὸν τὸν Κύριον, ἐλέγετο τότε καὶ ἡμέρα **Κυριακῶνυμος**. Αἱ κατῆτιν ἡμέραι εἰ-

κληθήσαν αριθμητικῶς μέχρι τῆς πέμπτης, αἱ δὲ δύο ἐπόμενοι ἡμέραι ἐκλήθησαν ἐκ τῶν ἑβραϊκῶν νομίμων **ΚΑΡΑΣΚΕΥΗ** καὶ **ΣΑΒΒΑΤΟΝ**.

Ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἑβραίοις ἔλασι αἱ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος καλοῦνται **σαββάτα** τῇ προσθήκῃ ἀριθμητικῆς τάξεως, ἢ πρώτη σαββάτου, ἢ δευτέρα σαββάτου. Ἡ μία τοῦ σαββάτου ἢ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἀναφερομένη εἶναι ἡ **Κυριακὴ** ἢ πρώτη τοῦ σαββάτου.

Ἡ ἰδέα τῆς ἑβδομάδος τὸ πρῶτον ὑπῆρξεν ἐν Αἰγύπτῳ. Οἱ αἰγύπτιοι ἔχοντες τὴν περίοδον τῆς σελήνης ὡς μονάδα χρόνου, ἦν ἐκάλουον Μην, ἐδιήρουν ταύτην εἰς 7. ἡμέρας ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς 7 φάσεις τῆς σελήνης.

Τὴν ἑβδομάδα εἰσήγαγεν ἐν Ἰβηρίῃ ὁ αὐτοκράτωρ Κάσιος, καλουμένης τότε ἐκάστης ἡμέρας ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὡς προερέθη.

Ἐθνόμελα ἐποχῶν ἡμερονοκτείου.

Ὁρός βλάτης, λυκοχράγματα ἢ γλυκοχράγματα

ἄρθραις, κοντοχράγματα

ἰψία, χράγματα

λυκαυγῆς, φωτοχράγματα

ἠώξ, αὐγή.

Τὸ μεταξὺ ἡμέρας καὶ νυκτὸς διάστημα χρόνου καλεῖται **περὶ λήγων ἡμέρας**.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἱατρικαὶ συνταγαὶ οὐκιστικῆς χρήσεως

Ἄλοιφὴ πρὸς Θεραπείαν διαφόρων ἐξυθημάτων τοῦ δέρματος καὶ ἰδίου τοῦ ἐκζέματος, τοῦ ἔρπητος, τοῦ ἐρυθήματος κλπ.

λ. Ἄνθος θείου (Flor. Sulfuris) δρ. 1

Θαυτικοῦ ψευδαργύρου (Sulfas Zinci) κοκ. 5

Βαλσαμίου θείου γλυκκισούχου (bals. sulfuris amiatum) δρ. 1/2

Παχυμόρου κητσπέρματος (pomma sperm. casti) δρ. 4

μ. κ. τ.

Χρῆσις, λαμβάνει ποσὸν ὀλίγον μέχρις ὕγρου ἐρεθίνθου καὶ ἐπιλείπει τὸ πάσχον μέρος πρῶτὸ καὶ ἑσπέρας.

Ἑκατηπύττα κατὰ τοῦ χρόνιου βηχῆος

- Α. ἐνθίου στίγμανος (antim. diaph. l) κοκ. 60
 - Κόνεως βραχύος (pulv. digiti) " 30
 - Κόνεως πεπέρεως (pulv. peper) " 30
 - Κόνεως ὀπίου (bulv. opii) " 3
 - Ἐγκυλίωματος σκίλλης (extr. scilliae) " 30
- πόησον καταπότις, ἀριθ. 30
- Χρῆσις, ἀνὰ ἐν πρῶτὸ καὶ ἑσπέρας καὶ ἐάν μετὰ τρεῖς ἡμέρας μὴ πρῶσις ἀποτελέσῃ λαμβάνει ἀνὰ δύο.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐκὰτὸ λυγμοῦ ἐπέμνουος

Ὁποῦ ἀγρίου ροῖου μετὰ ἀγρίου ἡδυόσμου (φλυοσκόνι) βράσον ὕμῳ, καὶ πίνει πρῶτὸ καὶ ἑσπέρας ἀνὰ μίαν ἢ δύο κοτταλιὰς μεγάλας.

Ἐκὰτὸ χρινιῆς δυσεντερίας

Ἀσθήματα σιμαρούπας λαμβανόμενον ἀνὰ μίαν κοτταλίαν μακρότερας πρῶτὸ καὶ ἑσπέρας, Θεραπείαι.

Θεραπεία ἰσχυαλγίας καὶ φευμακτισμοῦ.

Ἐντριβὴ διὰ τοῦ ἀντίχειρος ἀκτύλου ἐπὶ τοῦ καρπού ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν πενηκοντάκις. Θεραπείαι προσέτι καὶ τὴν ἀρωμαζέλιτιδα, τὴν κοινῶς λεγομένην λαυμόν.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΑΝ ΓΥΝΗ ΗΝΕ ΕΚΚΙΥΟΣ Η ΟΧΙ.

Ἀθεῖ οὖρον τῆς γυναικῆς, θῆς ἐντὸς χαλκίμου ἀγγείου. Ἢθῆς ἐντὸς βελόνῃ καθάρῳ στιλπνῇ καὶ ἀφῆς ἐπὶ μίαν νύκτα. Ἐάν

πρωταν εκβαλλον ταύτην. Έάν ἔχη στίγματα ἐρυθρὰ ἢ γυνὴ εἶναι ἔγκυος

ΚΑΤΑ ΟΙΔΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Λάβε ὀξυλινοῦ ὀξέος, ἢ τὸ θότανον ὀξύλις (ζυνήθρα) καλοῦμενον, ἀνάμιξον μετὰ ἀλεύρου, ποίησον πολτόν, καὶ κάλυψον τὸ οἰδημα· μετὰ τινος ὕδατος ἐπανάλαβον δις καὶ τρίς τὸ ἐπίθεμα καὶ ἡ ἰκσις γίνεται.

ΠΡΟΣ ΟΡΙΜΑΣΙΝ ΟΥΚΩΝ ΣΚΛΗΡΩΝ

Λάβε ἀγνήν ἀλεύρου, ἀνάμιξον μετὰ μέλιτος καλοῦ, καὶ ποίησόν πολτόν, ἐπάλειψον καὶ ὠριμάζει τὸ οἰδημα.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΘΥΜΑΡΗ

Δυσχερέστατον εἶναι ἀνέκαθεν ἢ εὐρεσις ἀρμοδίων προσώπων πρὸς διοικήσιν κοινωνίας ἢ Κράτους· ὡσαύτως δυσχερέστατον εἶναι καὶ ἡ εὐρεσις ἀρμοδίου πολιτεύματος. Τὸ μᾶλλον ἀριστον πολιτεύμα, ἐάν μὴ ἔχη ἀνδρα κατακλήλους εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, καθίσταται ἐπιβλαβὲς μᾶλλον καὶ ἀναρμόδιον. Ἀρμόδιον καὶ κατακλήλον πρόσωπον δύναται καλῶς νὰ διοικήσῃ, ὑπάρχοντος ἀναρμοδίου πολιτεύματος.

Ἀρμόδια πρόσωπα λίαν σπανίως ὑπάρχουσιν εἰς τὰς κοινωνίας. Ἄλλ' ἐνίοτε, καίτοι ταῦτα ὑπάρχουσιν, ἡ κοινωνία τὰ παραβλέπει καὶ προτιμᾷ ἀναρμόδια, διότι τὸ πλεῖστον ταύτης οὐ προνοεῖ.

Ἡ καταστροφή τῶν σκύρων (σητῶν).

Τὰ μᾶλλον ὑψίσματα βλέπονται παρὰ τινων ζωφίων, καλουμένων σκύρας. Πρὸς προφύλαξιν ὅς μεταξὺ τῶν πυγῶν τοῦ ὑψίσματος τεμάχια κηφουράς μετὰ πεπέρεως μαύρου, ἢ φύλλα ξηρὰ καπνοῦ.

Ἐμφέλευσις ἐκ τοῦ θερμοῦ ὕδατος ὑγιεινῶς.

Τὸ θερμὸν ποδόλουτρον, (τῶν ποδῶν ἐμβαπτωμένων μέχρι ἀστραγάλων), καὶ διαρκεῖν ἀπὸ ἡμισεως μέχρι μιᾶς ὥρας ὠφελεῖ εἰς τὰ κρυολογήματα, εἰς τὴν καταρροήν, εἰς τὴν κεφαλαλγίαν· προσέτι ἐάν βραχὴ μάλιστα ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος καὶ στραγισθῇ καὶ τεθῇ θερμὸν ἐπὶ τοῦ στομάχου, ταχέως καταπαύει

τοὺς πόνους αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὠφελουσι καὶ τὰ θερμὰ καταπλαμάματα.

Ἴατροί τινες ἐν Εὐρώπῃ ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου παιδίου πάσχοντος ἐκ διφθερίας ταινίαν μαλλίνην ἐμβαμμένην ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος καὶ ἐντὸς ὀλίγου πράννει τὴν νόσον.

Τὸ χλιαρὸν καὶ ἐπι μᾶλλον τὸ θερμὸν ὕδωρ πινόμενον ἀφθόνως πρὸ τοῦ ὕπνου ὠφελεῖ κατὰ τοῦ βηχῶς, εὐκολύνει τὴν πέψιν, διαλύει τὴν δυσπεψίαν· διὰ τοῦτο καὶ κύαθος ἐγγύματος τσαίου, ἢ χαμαϊήλων, ἢ γλυκανίστου πινόμενον πρὸ τοῦ ὕπνου μεγάλως συντελεῖ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς καλὸν ὕπνον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΝΙΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΓΑΤΙ

Τὰ κυριώτερα ἀποτελέσματα μετὰ τὴν τοιαύτην ἀσφυξίαν εἶναι ἡ κατάψυξις τοῦ σώματος, καὶ ἡ εἰσαγωγή ὕδατος εἰς τοὺς πνεύμονας· διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν ὁ πνιγμένος, πρέπει νὰ τεθῇ εἰς θερμὸν μέρος, ἔχων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ὥστε νὰ ἐξέλθῃ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ στόμα, ἀπὸ τὴν ρίνα καὶ ἀπὸ τὸν θώρακα, διότι ὅλα ταῦτα εἶσι πλήρη ὕδατος, ἔπειτα νὰ ἐμφυσῇται διὰ τοῦ στόματος οἱ πνεύμονες, καὶ ταυτοχρόνως νὰ πιέζωνται ἐναλλὰξ τὸ στῆθος καὶ ἡ ἀνω κοιλία· πρέπει ὅμως ἡ ἐμφύσησις νὰ γίνηται μεθοδικῶς, ὥστε, ὅταν ἐμφυσῶνται οἱ πνεύμονες τοῦ πνιγμένου, νὰ μὴ πιέζωνται τὰ μέρη ταῦτα, ἀλλ' ἀφοῦ παύσῃ ἕκαστον ἐμφύσημα. Ταυτοχρόνως πρέπει νὰ γείνη φλεβοτομία ἵνα ἀπορροφηθῇ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τοῖς βρόγχοις μείναν, ὡσαύτως νὰ γίνηται χρῆσις παντὸς κατακλήλου τρόπου πρὸς θερμάνειν τοῦ σώματος.

— Βράχος τι ἐγεννήθη τυφλὸν ἕνεκα καταρράκτου ἐπιπλόντος ἐντὸς τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς του· τοιοῦτο γεννηθὲν ἔζησε, καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὸν βίον του ὡς τὰ ζῶα διὰ τοῦ ἰστίου. Ἀφοῦ ὅμως ἐγενεῖν εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, ἱατρός τις ἐξετέλεσε ἐγγείρισιν τοῦ καταρράκτου, ἀλλ' ὁ τυφλὸς νέος δὲν εἶδεν ἀμέσως ἄλλο τι μετὰ τὴν ἐγγείρισιν παρὰ φῶς χρωματισμένον, δίχως νὰ διακρίνῃ τὸ σχῆμα σώματος δηλ. τὴν σφαίραν ἀπὸ τὸν κύβον, οὔτε τὴν ἔκτασιν, οὔτε τὴν ἀπόστασιν, κτλ. Ὁ νέος ὅμως αὐτός, καὶ τοι ἦτο τυφλὸς εἶχεν ἰδέαν τοῦ σχήματος τῶν σωμάτων, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀποστάσεως· διότι ἡ ἔλλειψις τῆς ἀράσεως πρὸς ἀπόκλεισιν ἰδεῶν ἀναπληροῦται κατὰ τι διὰ τῆς ἀφῆς. Οἱ τυφλοὶ ἔ-

χουν τὴν ἀρὴν πολὺ εὐαίσθητον· διότι ὁσάκις λείπει μίαν τῶν πέντε αἰσθήσεων τοῦ ἀνθρώπου, ἄλλη ἐκ τούτων ἀναπτύσσεται μὲγάλως, ὥστε κατὰ πολλὰ ἀναπληροῦναι τὴν στερηθῆσαν τῆς ἄλλης αἰσθήσεως· τὰ νεῦρα τῶν ἀκτύλων ἀποκτοῦν εἰς τοὺς τυφλοὺς τασαύτην αἰσθησίν, ὥστε παρέχουν τὰς ἰδέας τοῦ σχήματος, τῶν ἀποστάσεων κλπ. "Ὅθεν σφαιρῶς τις μετὰ προσοχῆς ἐξεταζομένη διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ ἀντιληφθεῖσα καθαρῶς, εἶναι ἢ αὐτὴ ὡς ἔχον τὴν βλέψην. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἔμπειρος ἀνατόμος δύναται μὲ κλειστοῦς ὀφθαλμοὺς νὰ γνωρίσῃ ὅλα τὰ ὀστέα τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ τὰ συνχομολογήσῃ πρὸς ἄλληλα, ἵνα ποιήσῃ σκελετόν. Οὕτω καὶ ὁ μουσικός δύναται μὲ κλειστοῦς ὀφθαλμοὺς νὰ διαθέσῃ καὶ χεῖλη καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἵνα παρήξῃ ἡχόν τινα ὠρισμένον. Πολλοὶ τῶν τυφλῶν διὰ μόνης τῆς ἀφῆς διακρίνουσιν καὶ τὰ χρώματα. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι αἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀντιλαμβανόμεναι ἰδέαι ἀναπληροῦνται ἐπὶ τῷ πλείστον διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ ἀντιστρόφως αἱ τῆς ἀφῆς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Μηλυτεκνία.

Ψυχολογικῶς εἶναι ἀμφίβολον ἂν ἡ πολυτεκνία ἐξαρτῆται ἐκ τῆς ποιότητος τῆς γυνῆς τοῦ ἀνδρός ἢ ἐξ ἰδίας ποιότητος τῶν ὄσων τῆς γυναικῆς, ὡσαύτως καὶ ἂν ἡ ἀτεκνία ἐξαρτῆται ἐκ τοῦ ἀνδρός ἢ ἐκ τῆς γυναικῆς, ἀμφοτέρων καλῶς ἔχόντων τὸ σῶμα. Ἐκ τινῶν διδομένων δύναται ἕκαστος νὰ ἐξάξῃ τὰ ἑαυτοῦ συμπεράσματα.

Ἀνδρόγονόν τι ὑγιές καὶ εὐεκτεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἱστειρεῖτο τέκνων, ἐν ᾧ ἀμφοτέρω ἐπέθανον τὴν κτῆσιν τούτων. Συνεφώνησαν λοιπὸν καὶ κατάρθωσαν νὰ λάβωσι διαζύγιον. Μεθ' οὗ μὲν ἀνὴρ ἔλαβεν ἄλλην σύζυγον, ἡ δὲ γυνὴ ὡσαύτως ἄλλον σύζυγον. Οὕτως ἀμφοτέρω ἀπέκτησαν τέκνα.

Ἀμερικανὸς τις νομπευθεὶς ἀπέκτησε 18 τέκνα, ἡ σύζυγός του δις ἔτεκε διδύμα καὶ τοῖς τριδύμα, κατόπιν ἕν μόνον, μεθ' οὗ αὐτὴ ἀπέθανεν. (1) ἀνὴρ ἐνωμπεύθη δευτέραν γυναῖκα, ἥτις τετρακίς ἐγέννησε διδύμα. Κατόπιν ἀποθανούσης καὶ ταύτης ἐνωμπεύθη καὶ τρίτην σύζυγον, γῆραν οὖσαν, μεθ' ἧς ἐντὸς 10 ἔτων ἀπέκτησεν 9 τέκνα. (2) ἀνὴρ οὗτος ἀπέθανεν ἐκ βίαιου θανάτου. ἀφῆκε ζῶντα 24 τέκνα ἐκ τῶν 41 γεννηθέντων. Περίεργον ἦτον ἂν ἐπέζη πόσα τέκνα 0' ἀπέστα. Ἢ τοιαυτὴ γονιμότης ἀποδίδεται εἰς τὴν ποιότητα τῆς σπορᾶς αὐτοῦ, ἥτις ἀδηλον μίαν ποίας ἡλικίας 0ὰ εἶχεν αὐτός.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΕΤΡΑΓΩΣΣΟΝ

ἰατρ. ἑλληνικά | ἀρχαῖα ἑλληνικά | λατινικά | τουρκικά

Κ

παροξιστον ἐπτάφυλλον ἱτιά	κέρας ἐλάφου ἐπτάφυλλον ἱτιά	cornum cervi tormentilla salix	κερίν πουί νοζί ἐπτάφυλλο σουλγιούζ ἀγκα- τόζ φιρρίον
ὄφθαλμιον (φλώ- μα)	εὐφρόβιον	ophthalmium	

Λ

ζιλάππα (ἰνδικὸν ἄσπρο)	ζιλάππα ἀρσενικόν/λευκόν	jalappa arsenicum al- bum	ζιλάππα ἀρσενικόν ὄσθ
ζιγγίβρι (πι- περόειρα) ζύζιρα	ζιγγίβρι ζύζιρα	zingiber jujubae	ζεντζερίλ χουντζιμπ

Μ

Ἴλακ	κίρα	lilium	
------	------	--------	--

Ν

ἀναρίου ἄνθος	θείου ἄνθος	flores sulphu- ris	κιουκισὺ ριτζι- τζεγι
διεμόροστον διεμόδοτανον	κενταύριον	centaureum	κερμεζο κεντα- ρίον

ἑλλήνικα ἑλληνικά | λατινικά | τουρκικά

Κ

ἰπεκακουάνα	ἰπεκακουάνα	ipecacouana	ἀροτοὶ ζεγγέλι
ἴρις φλορεντίνια	ἴριδος ῥίζα	radix iridi	μενέξι κίουκιού
ἰχθυόκολλα	ἰχθυόκολλα	ichyocolla	καλοῦν τοκαλί

Κα

κακουλές	καρδάμωμον	cardamomum	κακουλές
καλάμι	κασιότερος	stamum	καλάμι
κάλαμος ἄρωματικός	κάλαμος ἄρωματικός	calamus aromaticus	καμὶς κίουκιού
καναβούρι	καννάθειος σπέρμα	canavus solumens	καναβούρι
κανέλλα	κινάμωμον	cinnamonum cortex	ταρσίην
κανθαρίδες ἢ χρυσόμοιχο	κανθαρίδες	cantharides	κουτζούκ βεζέ
κάνφορα	κάφορα	camphora	κιαφορού
καπνός	νικοτιανή	nicotiana	τοτσούν
καπνόχορτον, ἢ σταχτιερή, ἢ καπνιά	καπνοῦ πύραξ ἢ στακτὴ	lumaria	σταχτιέρὶ ὀτό
κάρβουνον	ἀνθραξ	carbo vegetabilis	κιαμούρ
καρυδόφλουδα	καρύον λεπύρα	juglandis fructus cortex	τζεβίζ καπουγι
καρότον ἢ δαυκί	σταφυλίνος δαυκός	daucus	χαουτζί
κάσσια	κουάσιον ξύλον	quassiae lignum	ἄτζι ἀγάτζ
καστόρι	καστόριον	castoreum	κουτούς χαμουί
κασκαρίλλα	κασκαρίλλης φλοιός	cascarillae cortex	πεύγαμπέρ καπουγι
κατεχού	λουκιον	catechu	κιαγίχ χιντι
κατράμι	ἄσφελτις	bitoumes	

(*Ακολουθεῖ)